

Kierunki rozwoju ekonomii społecznej w województwie łódzkim

Kwestie definicyjne

Zgodnie z Krajowym Programem Rozwoju Ekonomii Społecznej¹ oraz wytycznymi w zakresie realizacji przedsięwzięć w obszarze włączenia społecznego i zwalczania ubóstwa z wykorzystaniem środków Europejskiego Funduszu Społecznego i Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego na lata 2014-2020², **podmiotem ekonomii społecznej** jest:

- przedsiębiorstwo społeczne, w tym spółdzielnia socjalna, o której mowa w ustawie z dnia 27 kwietnia 2006 r. o spółdzielniach socjalnych ;
- podmiot reintegracyjny, realizujący usługi reintegracji społecznej i zawodowej osób zagrożonych wykluczeniem społecznym:
 - ✓ Centra Integracji Społecznej i Kluby Integracji Społecznej
 - ✓ Zakłady Aktywności Zawodowej i Warsztaty Terapii Zajęciowej, o których mowa w ustawie z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych;
- organizacja pozarządowa lub podmiot, o którym mowa w art. 3 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie
- podmiot sfery gospodarczej utworzony w związku z realizacją celu społecznego bądź dla którego leżący we wspólnym interesie cel społeczny jest racją bytu działalności komercyjnej. Grupę tę można podzielić na następujące podgrupy:
 - ✓ organizacje pozarządowe, o których mowa w ustawie z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie prowadzące działalność gospodarczą, z której zyski wspierają realizację celów statutowych;
 - ✓ spółdzielnie, których celem jest zatrudnienie tj. spółdzielnie pracy, inwalidów i niewidomych, działające w oparciu o ustawę z dnia 16 września 1982 r. - Prawo spółdzielcze (Dz. U. z 2016 r. poz. 21);

¹ Uchwała Nr 164 Rady Ministrów z dnia 12 sierpnia 2014 r. w sprawie przyjęcia programu pod nazwą „Krajowy Program Rozwoju Ekonomii Społecznej” (Dz. U. z 2014 r. poz. 811).

² Ministerstwo Rozwoju, Wytyczne w zakresie realizacji przedsięwzięć w obszarze włączenia społecznego i zwalczania ubóstwa z wykorzystaniem środków Europejskiego Funduszu Społecznego i Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego na lata 2014-2020, wersja 3 marca 2016 r.

- ✓ spółki non-profit, o których mowa w ustawie z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, o ile udział sektora publicznego w spółce wynosi nie więcej niż 50%.

Definicja ta jest dość szeroka i warto zwrócić uwagę, że nie ma tu zapisów o obowiązku zatrudnienia pracowników na wejściu lub prowadzeniu jakiegoś szczególnego rodzaju działalności (odpłatnej lub gospodarczej). Ważne jest natomiast w jakim celu podmioty szukają wsparcia: wsparcia o charakterze prozatrudnieniowym jak i pro-ekonomicznym. Wynika to wprost ze wskaźników dla Ośrodków Wsparcia Ekonomii Społecznej;

- liczba grup inicjatywnych, które w wyniku działalności OWES wypracowały założenia co do utworzenia podmiotu ekonomii społecznej;
- liczba organizacji pozarządowych prowadzących działalność odpłatną pożytku publicznego lub działalność gospodarczą utworzonych w wyniku działalności OWES
- liczba miejsc pracy utworzonych w wyniku działalności OWES dla osób, wskazanych w definicji przedsiębiorstwa społecznego

Przedsiębiorstwem społecznym³ natomiast jest podmiot, który spełnia łącznie poniższe warunki: jest podmiotem prowadzącym zarejestrowaną w Krajowym Rejestrze Sądowym działalność gospodarczą (wyodrębnioną pod względem organizacyjnym i rachunkowym), której celem jest:

- integracja społeczna i zawodowa określonych kategorii osób wyrażona poziomem zatrudnienia tych osób;
- zatrudnienie co najmniej 50% osób bezrobotnych, w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy lub osób, o których mowa w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym, lub osób, o których mowa w art. 4 ust 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2006 r. o spółdzielniach socjalnych lub
- zatrudnienie co najmniej 30% osób o umiarkowanym lub znacznym stopniu niepełnosprawności w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych lub osób z zaburzeniami psychicznymi, o których mowa w ustawie dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego;

³ We wszystkich definicjach zapisy oparte są o projekt nowelizacji wytycznych.

- lub realizacja usług społecznych świadczonych w interesie ogólnym, usług opieki nad dzieckiem w wieku do lat 3 zgodnie z ustawą z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 lub usług wychowania przedszkolnego w przedszkolach lub w innych formach wychowania przedszkolnego zgodnie z ustawą z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, przy jednoczesnej realizacji celów prozatrudnieniowych rozumianych jako zatrudnienie co najmniej 30% osób, zagrożonych wykluczeniem społecznym.
- jest podmiotem, który nie dystrybuuje zysku lub nadwyżki bilansowej pomiędzy udziałowców, akcjonariuszy lub pracowników, ale przeznaczą go na wzmocnienie potencjału przedsiębiorstwa jako kapitał niepodzielny oraz w określonej części na reintegrację zawodową i społeczną (w przypadku przedsiębiorstw o charakterze zatrudnieniowym) lub na działalność pożytku publicznego prowadzoną na rzecz społeczności lokalnej, w której działa przedsiębiorstwo;
 - ☐ jest zarządzany na zasadach demokratycznych (w przypadku spółdzielni) albo co najmniej posiada ciało konsultacyjno-doradcze z udziałem pracowników lub innych interesariuszy, zaś wynagrodzenia kadry zarządzającej są ograniczone limitami
 - ☐ zatrudnia co najmniej trzy osoby, w tym dwie, zagrożone wykluczeniem społecznym

W stosunku do dotychczas obowiązującej definicji zwiększa się liczba osób zagrożonych wymaganych do zatrudnienia w przedsiębiorstwie społecznym realizującym usługi społeczne z 20 do 30%, co wynika z zapisów nowej ustawy Prawo Zamówień Publicznych.

Wprowadza się również minimalny wymóg dla przedsiębiorstwa aby zatrudniało co najmniej trzy osoby, z czego dwie zagrożone wykluczeniem społecznym.

Kontekst regionalny

Województwo łódzkie nie należy do potentatów ekonomii społecznej. Według danych na terenie województwa funkcjonuje ponad 1300 organizacji obywatelskich, z których jak należy przypuszczać ekstrapolując wyniki ogólnokrajowe, działalność ekonomiczną (odpłatną i gospodarczą) prowadzi ok. 130-140 podmiotów. Ponadto w rejestrze KRS zgłoszono 85 spółdzielni socjalnych, z czego jak oceniają eksperci funkcjonuje ok. 40.

Ponadto w sferze reintegracyjnej funkcjonuje stabilnie ok. 40 warsztatów terapii zajęciowej, 6 zakładów aktywności zawodowej, oraz 3 centra integracji społecznej i 9 klubów integracji społecznej. Całość należy oceniać na 3 do 4 tys. zatrudnionych co nie stanowi jeszcze znaczącej masy krytycznej w obszarze województwa. Jeśli do tego dodamy dużą

koncentrację podmiotów na obszarze Łodzi, widoczne jest, że województwo łódzkie wymaga precyzyjnie zdefiniowanej i zoperacjonalizowanej strategii działania tak aby dokonać istotnych zmian na rynku regionalnym.

Regionalnym dokumentem o charakterze strategicznym jest **Strategia Rozwoju Województwa Łódzkiego 2020⁴**, przyjęta w obecnej wersji w 2013 r. W filarze drugim polityk horyzontalnych strategii, odnoszącym się do spójności społecznej, określono cel strategiczny jako aktywne społeczeństwo obywatelskie z dobrym dostępem do usług publicznych sprzyjające włączeniu społecznemu grup wykluczonych. W ramach tego filaru określono trzy cele operacyjne.

- Cel operacyjny 4. Wysoki poziom kapitału społecznego i silne społeczeństwo obywatelskie, obejmujący kwestie rozwoju społeczności lokalnych, wzmacniania tożsamości regionalnej,
- Cel operacyjny 5. Wysoki standard i dostęp do usług publicznych, obejmujący kwestie rozwoju usług i poprawę dostępu do sektora edukacji, rozwoju usług i poprawę dostępu do sektora ochrony zdrowia, pomocy społecznej oraz pieczy zastępczej, rozwoju usług i poprawę dostępu do sektora kultury, sportu, turystyki i rekreacji, oraz rozwoju cyfryzacji i usług cyfrowych w sektorze publicznym.
- Cel operacyjny 6 Reintegracja społeczna grup wykluczonych lub zagrożonych wykluczeniem społecznym, obejmujący kwestie przeciwdziałania ubóstwu ekonomicznemu oraz reintegracji zawodowa oraz przeciwdziałanie dyskryminacji i wykluczeniom społecznym.

W tym ostatnim jako działanie 6.2.1. Pojawia się rozwój i upowszechnianie ekonomii społecznej, m. in. „poprzez: wspieranie tworzenia i rozwoju przedsiębiorstw społecznych, w tym spółdzielni socjalnych, podmiotów ekonomii społecznej, m. in. centrów i klubów integracji społecznej, zakładów aktywizacji zawodowej, warsztatów terapii zajęciowej, tworzenia infrastruktury wsparcia dostarczającej profesjonalnych usług doradczych sieci współpracy, zwrotnych i bezzwrotnych mechanizmów finansowania, w tym wspieranie tworzenia funduszu pożyczkowego i poręczeniowego dla przedsiębiorstw społecznych i

⁴ Uchwała Nr XXXIII/644/13 Sejmiku Województwa Łódzkiego z dnia 26 lutego 2013 r. przyjmująca *Strategię Rozwoju Województwa Łódzkiego 2020* (Dz. Urz. Woj. Łódzkiego z 2013 r. poz. 1881).

podmiotów ekonomii społecznej, działań edukacyjnych, propagowanie idei ekonomii społecznej, wspieranie tworzenia platform i sieci współpracy i inicjatyw lokalnych”;⁵

Mamy tym samym ujęcie zawężające, dość charakterystyczne dla okresu sprzed 2014 roku, odnoszące się do wyłącznie prozatrudnieniowego i pro integracyjnego. Nie zamyka ono jednak działań o charakterze szerszym odnoszących się przynajmniej do filaru drugiego jako całości (w zakresie jakim to jest możliwe). Brak również bezpośredniego powiązania z innymi aspektami polityki strategicznej województwa, w kontekście rynku pracy czy rozwoju MŚP na rzecz zatrzymania młodych ludzi w regionie. Warto jednak nawiązywać, np. do filaru pierwszego – Spójność gospodarcza, gdzie w Cel operacyjnym 1. Zaawansowana gospodarka wiedzy i innowacji, pojawia się np. rozwój „zielonych przemysłów” i usług na rzecz wykorzystywania OZE, zaś w Celu operacyjnym 2. Nowoczesny kapitał ludzki i rynek pracy, pojawia się upowszechnianie modelu „silver economy”, co jest szczególnie istotne w działaniach integracyjnych i prozatrudnieniowych.

W ramach drugiego bloku po politykach horyzontalnych odnoszącego się do polityki terytorialno-funkcjonalnej mamy dodatkowe odniesienia w stosunku do obszarów miejskich i wiejskich. Na obszarach miejskich, interesujące są priorytety odnoszące się do wspierania systemowych działań rewitalizacyjnych obszarów zdegradowanych społecznie i gospodarczo. Wspieranie działań na rzecz podnoszenia jakości usług publicznych oraz dostosowania ich do potrzeb starzejącego się społeczeństwa. Pojawia się też propozycja określonych działań dopasowanych do poszczególnych obszarów np. Łódzki Obszar metropolitalny⁶, Zagłębie górniczo-energetyczne Bełchatów etc. Może to dawać wskazówkę do określania preferencji działań.

Obiecujące mogą być prace na strategię polityki społecznej oraz regionalnego programu rozwoju ekonomii społecznej. W szczególności Regionalny Program Ekonomii Społecznej zawiera dość precyzyjne uwarunkowania dalszych działań. Po pierwsze proponuje się wzmocnienie kompetencji w podmiotach ekonomii społecznej, w tym:

- dostęp do kapitału;
- wzmacnianie działalności biznesowej podmiotów ekonomii społecznej ;

⁵ Strategia Rozwoju Województwa Łódzkiego 2020, s. 92.

⁶ Łódzki Obszar Metropolitalny doczekał się swojej strategii „Strategia Rozwoju Łódzkiego Obszaru Metropolitalnego 2020+”, choć dużej mierze jest to dopasowanie do możliwości ZIT.

- wzmocnienie powiązań podmiotów ekonomii społecznej z jednostkami samorządu terytorialnego, organizacjami obywatelskimi oraz przedsiębiorcami;
- wzrost udziału podmiotów ekonomii społecznej w sektorze usług społecznych;
- wzrost zaangażowania podmiotów ekonomii społecznej w procesy rewitalizacji w województwie łódzkim;

Po drugie wzmocnienie systemu wsparcia ekonomii społecznej, poprzez:

- Wzmocnienie usług świadczonych przez OWES
- Wzmocnienie systemu koordynacji ekonomii społecznej na poziomie regionalnym

Po trzecie poprawę dostępu do usług reintegracyjnych poprzez poprawę dostępu do wysokiej jakości i skutecznych usług reintegracyjnych, oraz po czwarte upowszechnienie pozytywnego wizerunku ekonomii społecznej w społeczeństwie, poprzez poprawę widoczności ekonomii społecznej

Kierunki działań w sferze ekonomii społecznej

Pierwszą kwestią w dalszych działaniach, jest problem **zwiększenia efektywności zatrudnieniowej**, czyli analizy zaangażowanych środków do efektów zatrudnieniowych. Należałoby wprowadzić w kolejnym konkursie zapisy o obowiązkowym partnerstwie z Powiatowymi Urzędami Pracy. Wkład PUP byłby w postaci dotacji na tworzenie miejsc pracy ze środków Funduszu Pracy i PFRON⁷ co z jednej strony zwiększałoby pulę tworzonych miejsc pracy, z drugiej zaś strony tworzyło wkład własny poza EFS, tak aby na koniec 2020 dojść do 40-50% udziału pozaeuropejskiego w finansowanych Ośrodkach Wsparcia ekonomii Społecznej.

Drugą kwestią programu jest **zwiększenie trwałości istniejących przedsiębiorstw społecznych**. To największy problem w dotychczasowych działaniach, uwarunkowany różnymi kwestiami, ale też zbyt małym brakiem dbałości o właściwy dobór grup założycielskich. Możliwe jest tu sformułowanie a co za tym idzie operacjonalizowanie następujących działań:

- wprowadzenia w powstałych przedsiębiorstwach społecznych na koniec funkcjonowania umów o dofinansowanie (po 12 miesiącach) obowiązkowej lustracji (spółdzielnie) lub audytu (inne formy prawne) określającego stan przedsiębiorstwa. Dawałoby to ocenę

⁷ Departament EFS Ministerstwa Rozwoju uznaje takie rozwiązanie za dopuszczalne vide efekty spotkania 30 listopada 2015 r. i pismo z 23 czerwca 2016 r.

wsparcia i przygotowania założycieli przez OWES, z drugiej strony możliwość zareagowania w przypadku złej sytuacji; Analizy te byłyby regularnie analizowane na poziomie Regionalnego Komitetu.

- Wprowadzenia stałej oceny ośrodków wsparcia przez klientów korzystających z kompleksowego wsparcia, co dawałoby możliwość oceny realizowanych usług. Okresowe raporty byłyby regularnie analizowane na poziomie Regionalnego Komitetu.
- Określenia że monitoring funkcjonujących przedsiębiorstw społecznych wynikający ze standardów OWES jest regularnie omawiany na poziomie Regionalnego Komitetu.

Niestety za poważny błąd IZ RPO należy uznać wprowadzenie 24 miesięcznego zamiast wskazanego w wytycznych 36 miesięcznego kresu realizacji projektów. Oznacza to niestety znaczne skrócenie możliwości realizacyjnych projektów. Warto zwrócić uwagę, że okres realizacji projektów od marca 2016 do marca 2018, oznacza faktycznie, że proces tworzenia ostatecznych grup powinien zakończyć się około września bieżącego roku, co powodować może chaos i bylejakość. Dlatego istotnym elementem nowego projektu od 2017 powinno zostać określenie kolejnego projektu na 36 miesięcy, zaś jego planowanie powinno zostać przygotowane i rozpoczęte w naborze już w 2017 roku.

Drugim elementem jest kwestia wskaźników rezultatu odbiegających od wyznaczonych w Krajowym Programie Rozwoju Ekonomii Społecznej co powinno zostać zweryfikowane. Warto zwrócić uwagę, że zapisy RPO od KPRERW różnią się o ok. 50%. Nie ulega wątpliwości, że Komisja Europejska będzie po przeglądzie śródkresowym wzywać do podwyższenia wskaźników, co warto już dziś rozważyć.

Trzeci element, związany z poprzednimi to kwestia rozważenia uelastycznienia działań projektowych OWES na rzecz rozliczania poprzez rezultaty.

Czwartym i wymagającym najwięcej namysłu jest **poszukiwanie obszarów rozwojowych**. Zgodnie z RPO wskazano, że w ramach inicjatyw tworzenia miejsc pracy, „Preferowane będą projekty: - wspierające rozwój działań ekonomii społecznej w kluczowych sferach rozwojowych, określonych w Krajowym Programie Rozwoju Ekonomii Społecznej oraz w Regionalnym Programie Rozwoju Ekonomii Społecznej, - uwzględniające udział osób z niepełnosprawnościami⁸. Oczywiście powstaje problem jakie to są w danym regionie kluczowe sfery rozwojowe. KPRES wymienia wspieranie:

⁸Załącznik do Komunikatu Zarządu Województwa Łódzkiego z dnia 5 maja 2015 r. w sprawie przyjęcia Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Łódzkiego na lata 2014-2020 s. 167.

- działań na rzecz zrównoważonego rozwoju;
- rozwoju społeczności lokalnej, tożsamości i edukacji kulturowej;
- działań na rzecz solidarności pokoleń;
- rozwoju usług aktywnej integracji;
- rozwoju i wykorzystania przedsiębiorczości społecznej w procesach wspierających zmiany dotychczasowej ścieżki zawodowej pracowników.

Wydaje się, że w ramach tych działań należy wskazać kilka podstawowych kierunków adekwatnych dla województwa łódzkiego i zgodnych z dokumentami programowymi.

Jako szczególną kwestię należałoby wskazać kwestię roli **sektora ekonomii społecznej jako realizatora usług społecznych w interesie ogólnym**. Problem ten podnoszony jest w wielu dokumentach strategicznych jest problematyka usług społecznych i zdrowotnych w interesie ogólnym. Wytyczne odnoszące się do usług społecznych wprost wskazują iż Instytucja Zarządzająca RPO zapewnia preferencje dla realizacji usług społecznych przez podmioty ekonomii społecznej. Preferencje mogą być zapewnione w szczególności poprzez:

- rekomendowanie Komitetowi Monitorującemu RPO określonych kryteriów wyboru projektów ograniczających wsparcie w ramach danego konkursu wyłączenie do podmiotów ekonomii społecznej lub premiujących realizację projektów przez te podmioty;
- preferencje dla projektów partnerskich realizowanych przez administrację publiczną i podmioty ekonomii społecznej;
- zobowiązanie beneficjentów w decyzji o dofinansowaniu projektu lub umowie o dofinansowanie projektu do zlecania zadań na zasadach określonych w ustawie z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, dokonywania zamówień z wykorzystaniem klauzul społecznych zgodnie z ustawą z 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 2164), dokonywania zamówień u podmiotów ekonomii społecznej w przypadku zakupów nieobjętych ustawą z 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych⁹.

Jednak by wprowadzić takie preferencje należy zaprojektować w jaki sposób usługi społeczne powinny być realizowane. Krótko mówiąc określić strategię działań regionalnych w tym względzie. W Regionalnym Programie Operacyjnym takich wskazówek nie znajdziemy. W

⁹ Wytyczne w zakresie realizacji przedsięwzięć w obszarze włączenia społecznego i zwalczania ubóstwa, op. cit. s. 28

projekcie niekonkursowym dla regionów wskazano m.in. wspieranie realizacji przez podmioty ekonomii społecznej usług użyteczności publicznej i współpraca z OWES w tym zakresie;

Ponadto wskazano, że IZ RPO powinien obowiązkowo zapewnić, iż OWES wspólnie z regionalnym koordynatorem rozwoju ekonomii społecznej (ROPS określają podział zadań i obszarów kompetencji w szczególności w zakresie działań animacyjnych adresowanych do jednostek samorządu terytorialnego, służących: zwiększeniu roli podmiotów ekonomii społecznej w realizacji usług społecznych świadczonych w interesie ogólnym (zlecenie usług etc.).

Osobną kwestią jest **rola ekonomii społecznej w rewitalizacji**. W październiku 2015 została uchwalona ustawa o rewitalizacji¹⁰, (obowiązuje od listopada 2015), są również wytyczne Ministerstwa Rozwoju w tym zakresie jak również środki przeznaczone na ten cel. Warto zwrócić uwagę, że uchwalając ustawę dokonano zmiany art. 4 Prawo zamówień publicznych określając, że ustawy PZP nie stosuje się w przypadku zamówień udzielanych przez urząd gminy lub gminne jednostki organizacyjne organizacjom pozarządowym lub spółdzielniom socjalnym, jeżeli łącznie spełnione są następujące warunki:

- zamówienia wykonywane są na obszarze Specjalnej Strefy Rewitalizacji oraz realizują przedsięwzięcia rewitalizacyjne zawarte w gminnym programie rewitalizacji, o których mowa w ustawie z dnia 9 października 2015 r. o rewitalizacji,
- wartość zamówienia jest mniejsza niż kwoty określone w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 8, (134 tys. lub 207 tys. euro w zależności od zamawiającego)
- zasadnicza część działalności wykonawcy wykonywana jest na obszarze rewitalizacji, o którym mowa w ustawie z dnia 9 października 2015 r. o rewitalizacji,
- przedmiot zamówienia należy do działalności statutowej wykonawcy.

Nie ma wątpliwości, że na obszarach miejskich tworzy się nowy rynek oddziaływania podmiotów ekonomii społecznej i form społecznych dlatego należałoby w programie rozwoju ekonomii społecznej rozpisać w kontekście zapisów strategii rozwoju województwa, RPO (kontekst terytorialny), oraz rozważyć jakie formy wsparcia i przygotowania wymagają podmioty ekonomii społecznej. Szerzej i szczegółowo o tym wspomina Regionalny Program Ekonomii Społecznej.

¹⁰ Ustawa z dnia 9 października 2015 r. o rewitalizacji (Dz. U z 2015 r., poz. 1777)

Podsumowanie

Tym samym do rozważenia w dalszych działaniach należy rozważyć następujące kwestie:

- 1) rozważenie kolejnego projektu na okres nie krótszy niż 36 miesięcy
- 2) przeanalizowanie wskaźników tworzonych miejsc pracy w przedsiębiorstwach społecznych
- 3) dokonanie jasnych wskazań co do preferowanych obszarów wsparcia zwłaszcza w kontekście usług społecznych i rewitalizacji
- 4) zintegrowanie Regionalnego Programu Rozwoju Ekonomii Społecznej z działaniami przewidzianymi w Regionalnym Programie Rozwoju Ekonomii Społecznej.